Lesson 46-DEFINING THE מצוה OF קריאת שמע

יחוד השם Declaration Of

Source 1

מצוה תיז–מצות אחדות השם–שנצטוינו להאמין כי השם יתברך הוא הפועל כל המציאות אדון הכל אחד בלי שום שיתוף, שנאמר (דברים ו', ד'), שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. וזו מצות עשה היא, אינה הגדה, אבל פירוש שמע כלומר קבל ממני דבר זה ודעהו והאמן בו כי ה' שהוא אלקינו אחד הוא. והראיה שזו היא מצות עשה, אמרם זכרונם לברכה תמיד במדרשים על מנת ליחד שמו, כדי לקבל עליו מלכות שמים, כלומר ההודאה ביחוד והאמונה. שורש מצוה זו ידוע, כי זה עיקר אמונת כל בני העולם, והוא העמוד החזק שלב כל בן דעת סמוך עליו. מדיני המצוה, מה שאמרו זכרונם לברכה שחייב כל אחד מישראל ליהרג על מצות יחוד, לפי שכל שאינו מודה ביחודו ברוך הוא כאילו כופר בעיקר, שאין שלמות הממשלה וההוד אלא עם האחדות הגמור, ולב כל חכם לב יבחן זה, ואם כן הרי מצוה זו מכלל איסור עבודה זרה שאנחנו מצווין ליהרג עליו בכל מקום ובכל שעה. ויתר פרטיה מפוזרין במדרשות ובמקומות בתלמוד, ושם מעשים הרבה מכמה בני ישראל גדולים וקטנים שנהרגו על קדושת יחודו ברוך הוא, זכר כולם לברכה. ונוהגת מצוה זו בכל מקום ובכל זמן, בזכרים ונקבות.

ועובר על זה ואינו מאמין ביחודו ברוך הוא ביטל עשה זה, וגם כל שאר מצוות התורה, כי כולם תלויות באמונת אלהותו ויחודו. ונקרא כופר בעיקר ואינו מכלל בני ישראל, אלא מכלל המינין, והבדילו ה' לרעה, והמאמין בה' ובוטח בו ישוגב. וזאת אחת מן המצוות שאמרנו בתחלת הספר שהאדם חייב בהן בהתמדה, כלומר שלא יפסק חיובן מעליו לעולם, ואפילו רגע קטן.

Translation: We were commanded to believe that G-d governs over all matters; master of all without a partner as it is written: Shema Yisroel . . . This is a positive commandment, not a mere reciting. Its purpose is to affirm as follows: accept my word about this and know it and believe it-G-d who is our G-d is the only G-d. The proof that this statement is a positive commandment is often explained in Midrashim: in order to affirm that G-d is one; in order to accept the yoke of G-d hegemony; in other words, an acknowledgment that G-d is one and that this fact is true. The source of this Mitzvah is well known. It is the foremost component of our belief. It is the strong pillar upon which all of our beliefs rest. The essential element of this Mitzvah is that a person must stand ready to die to defend the Mitzvah of declaring the oneness of G-d. Anyone who is not willing to acknowledge the oneness of G-d is denying the most essential element of our belief. G-d's reign over us is incomplete if we do not believe in the oneness of G-d. Every wise man recognizes this fact. This mitzvah is part of that category of Mitzvos that are considered under the rubric of idol worship. This a category of acts that we must refuse to perform even under the penalty of death, at all times and in all places. The remainder of its rules can be found in Midrashim and in sections of the Talmud. There you will find many stories of those, young and old who died a death of martyrdom by refusing to violate this Mitzvah, may their memory be blessed. This Mitzvah is in effect at all times and in all places and must be fulfilled by both men and women.

Someone who violates this Mitzvah and does not believe in the oneness of G-d also violates every other Mitzvah in the Torah because all the Mitzvos are based on our belief in G-d and in the oneness of G-d. Such a person is called a denier of the essential elements and is not to be considered a member of Klall Yisroel. He is rather a heretic; someone destined to be dealt harshly by G-d. One who believes in the oneness of G-d will prevail over this heretic. This is one of the Mitzvos that we identified in the opening of this book that needs to be fulfilled continuously. That means that a person is never relieved from fulfilling this Mitzvah, even for one short moment.

Source 2

by Professor Moshe Weinfeld, page 152:

מגילות קומראן: עם מבוא יום ולילה אבואה בברית א-ל ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקיו. Translation: With the coming of night and day, I will enter into a covenant with G-d and with the departure of night and day I will recite G-d's laws.

Source 3

Professor Weinfeld interprets the words: קבלת to be another way of saying: קבלת. He further notes:

ואכן במקום אחר במגילה זו מצאנו כי ביאה בברית א–ל מקבילה להקמת שבועת איסר; "אשר יבוא בברית א–ל ויקם על נפשו בשבועת איסר."

Translation: In another section of the scroll we find that the act of entering into a covenant with G-d requires the issuance of an oath, as it is written: he who enters into a covenant with G-d will proclaim upon his life an oath not to violate.

לימוד תורה $A_{\mathcal{S}}$ קריאת שמע

Source 4

משנה מסכת ברכות פרק א'-משנה ב'- מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר בין תכלת לכרתי; וגומרה עד הנץ החמה. רבי יהושע אומר עד שלש שעות שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה.

Translation: What is the earliest time at which one is permitted to recite Kriyas Shema in the morning? From when one is able to distinguish between the colors blue and white. R. Elazar said: From when one is able to distinguish between the colors blue and green and the latest time to recite Kriyas Shema is at sunrise. R. Yehoshua said that the latest time to recite Kriyas Shema is at the end of the third hour of the day. If by chance, you are not reciting Kriyas Shema until after the third hour of the day, you are not performing an unnecessary act because you are engaging on Torah study.

Source 5

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א דף ג מור ג–ר׳ סימון בשם רבי שמואל בר נחמן: על שם והגית בו יומם ולילה, שתהא הגיית היום והלילה שוין. ר׳ יוסי בר׳ אבין בשם ר׳ יהושע בן לוי על שם שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. ר׳ נחמן בשם ר׳ מני: כל המקיים שבע ביום הללתיך כאילו קיים והגית בו יומם ולילה.

Translation: Rav Simon in the name of Rav Shmuel son of Nachman says: the total number of Brachos that are recited before and after Kriyas Shema is based on a verse: you shall be involved in studying Torah in the day and at night. This is interpreted to mean that your involvement with Torah learning should be equal both in the day and at night. Rav Yossi son of Rav Avin in the name of Rav Yehoshua son of Levi opined: there are seven Brachos of Kriyas Shema each day based on the verse: seven times a day I shall praise You for your just rulings. Rav Nachman in the name of Rav Mani said: whoever fulfills the requirements of the verse: seven times a day I shall praise You (recites seven Brachos of Kriyas Shema each day) has fulfilled his obligation of being involved in Torah learning day and night.

Source 6

חרדים– הגיית היום והלילה שוין–היינו קרית שמע דאמר בבלי פרק שתי הלחם (מנחות צמ':) רבי יוחנן שם רבי שמעון בר יוחאי אפילו לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית קיים לא ימוש והגית בו יומם ולילה. ולפי שהיא קריאה חביבה תקינו לה ברכות לפניה ולאחריה כמו שתקינו על קריאת ספר תורה.

Translation: When Rav Simon stated that our involvement in Torah must be the same at night as it was during the day, he was referring to reciting Kriyas Shema. This was based on what we learned in the Babylonian Talmud: Rav Yochonon in the name of Rav Shimon Bar Yochai said that if all a person did during the day was to read Kriyas Shema during Tefilas Shacharis and Tefilas Maariv, he fulfilled the obligation to be involved in Torah study all day and all night. Because Kriyas Shema is a cherished activity, our Sages instituted the practice of reciting Brachos before reading it and after. This is similar to the practice that Chazal instituted concerning Kriyas Ha'Torah, to recite a Bracha both before and after reading from the Torah.

Source 7

ספרי דברים פרשת עקב פיסקא מא-ולעבדו, זה תלמוד; אתה אומר זה תלמוד או אינו אלא עבודה? הרי הוא אומר (בראשית ב', מו') ויקח ה' א-להים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. וכי מה עבודה לשעבר ומה שמירה לשעבר? הא למדת לעבדה זה תלמוד ולשמרה אלו מצות וכשם שעבודת מזבח קרויה עבודה כך תלמוד קרוי עבודה; דבר אחר ולעבדו זו תפלה אתה אומר זו תפלה או אינו אלא עבודה תלמוד לומר בכל לבבכם ובכל נפשכם. וכי יש עבודה בלב? הא מה תלמוד לומר ולעבדו זו תפלה; וכן דוד אומר (תהלים קמא ב) תכון תפלתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב.

Translation: To serve G-d, that means to study Torah. Are you sure that it means the study of Torah. Perhaps it means to serve G-d through sacrifices? We can answer that question by focusing on the following verse: (Bereishis 2, 15) G-d took Man and placed him in the Garden of Eden to work it and to guard it. Now what "service" was there in the past, and what "guarding" was there in the past? We are hereby taught "serving" is learning, (in this instance, the "seven mitzvoth of the sons of Noach) and "guarding" is (the doing of) mitzvos. And just as the (sacrificial) service of the altar is called "service," so, learning is called "service." Variantly: "and to serve Him": This is prayer. But perhaps it is service, literally. It is, therefore, written "with all your heart." Now is there "service" in the heart? What, then, is the intent of "and to serve Him with all your heart? Prayer.

Source 8

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' עמ' א'-אמר רב יהודה: ספק קרא קריאת שמע, ספק לא קרא, אינו חוזר וקורא; ספק אמר אמת ויציב. ספק לא אמר, חוזר ואומר אמת ויציב. מאי טעמא, קריאת שמע דרבנן, אמת ויציב דאורייתא. מתיב רב יוסף: (דברים ו') ובשכבך ובקומך? אמר ליה אביי: ההוא בדברי תורה כתיב . . . ורבי אלעזר אמר: ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא – חוזר וקורא קריאת שמע, ספק התפלל ספק לא התפלל – אינו חוזר ומתפלל. ורבי יוחנן אמר: ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו.

Translation: R. Judah said: If a man is in doubt whether he has recited the Shema, he need not recite it again. If he is in doubt whether he has said Emes V'Yatziv, or not, he should say it again. What is the reason? The recital of the Shema is ordained only by the Rabbis, the saying of Emes V'Yatziv is a Scriptural ordinance. R. Joseph raised an objection to this from the verse: And when you lay down, and when you arise. Said Abaye to him: That requirement can be fulfilled by reading any portion of Torah . . . R. Eleazar says: If one is in doubt whether he has recited the Shema or not, he says the Shema again. If he is in doubt whether he has said the Shemona Esrei or not, he does not say it again. R. Johanan, however, said: He should repeat the Shemona Esrei; Would it not be wonderful that a man pray the whole day!

רש"ר הירש דברים פרק ו–במסכת ברכות כא ע"א חלוקות הדעות אם קריאת שמע דאורייתא או דרבנן. נתקבלה ההלכה שקריאת שמע דאורייתא. אולם לדעת רוב הפוסקים גם שימה זו מודה שרק הפסוק הראשון – "שמע ישראל" וגו' – הוא דאורייתא (שם יג ע"ב). לדעת רבינו יונה על הרי"ף גם האומר שקריאת שמע דרבנן תופס את "ובשכבך ובקומך" בדוקא, אלא שהוא מפרש את הדברים על דברי תורה; וכן פירש אביי (שם כא ע"א) את "ובשכבך ובקומך" לדעת האומר קריאת שמע דרבנן: "ההוא בדברי תורה כתיב", ונמצא ששימה זו מודה שמצוה מדאורייתא לקרוא דברי תורה בערב ובבוקר, בשעת שכיבה ובשעת קימה;

Translation: In Maseches Brachos 21a we find a difference of opinion as to whether the Mitzvah of Kriyas Shema is a biblical law or Rabbinic law. It was accepted as the rule that the Mitzvah of Kriyas Shema is a biblical law. Nevertheless the majority of those who accept that opinion do so only as concerns the first verse-Shema Yisroel, etc.-that this verse alone is biblically mandated (ibid 13b). The opinion of R. Yona commenting on the RIF says that even the one who holds that the Mitzvah of Kriyas Shema is a Rabbinic law sees in the words: Oo'B'Shachbicah Oo'V oi'Kumecha a biblical law but a different one; i.e. to study Torah. That view is supported by the statement of Abaye (ibid 21a) that the words: Oo'B'Shachbicah Oo'V oi'Kumecha according to the one who holds that the Mitzvah of Kriyas Shema is a Rabbinic law represents the Mitzvah of Torah study. That opinion admits that it is a biblical law to study Torah at night and in the morning, the times when a person lies down to sleep and the time he arises.

ואילו לדעת האומר קריאת שמע דאורייתא מצוה לקרוא את "שמע" דוקא (ראה שאגת אריה סי' א). אולם נראה לנו שגם על פי ההלכה שקריאת שמע דאורייתא, הרי "ושננתם לבניך ודברת בם" עוסק גם בדברי תורה בדרך כלל. שהרי לדעת רוב המפרשים למדנו מכאן את מצות תלמוד תורה ואת המצוה ללמד תורה לבנים (ראה קידושין ל ע"א; רש"י ור"ן

לנדרים ח ע"א). גדולה מזו, נראה מן האמור במסכת יומא ים ע"ב ש"ודברת בם" עוסק בקריאת שמע ובדברי תורה כאחד: "תנו רבנן, ודברת בם, בם (פי' רש"י: שיש לך להשמיע מה שאתה מוציא מפיך) ולא בתפלה (פי' רש"י: שהתפלה בלחש), ודברת בם, בם (פי' רש"י: בדברי תורה) יש לך רשות לדבר ולא בדברים אחרים (פי' רש"י: שיחת הילדים וקלות ראש)". על פי זה יש לומר ששתי מצוות כתובות כאן:

Translation: However, the one who holds that the Mitzvah of Kriyas Shema is a Biblical law, only sees the Mitzvah of Kriyas Shema within the words of Kriyas Shema (See Shaagas Aryey Siman 1). In my opinion, it is appropriate to say that even according to those who hold that the Mitzvah of Kriyas Shema is a Biblical law, would concede that the words: V'Shi'Nanta Livanecha V'Dibarta Bom represents the Mitzvah of Torah study since according to most commentators those words are the source for the Mitzvah of Torah study and the Mitzvah of teaching our children (see Kiddushin 30a; Rashi and Ran to Nedarim 8a). More than that, we see from what is found in Yuma 19b that the words: V'Dibarta Bom represent both the Mitzvah of Kriyas Shema and the Mitzvah of Torah study. This is what is written: V'Dibarta Bom, Bom (explains Rashi: you must say aloud what your lips are pronouncing) but not during Shemona Esrei (explains Rashi: that Shemona Esrei must be recited silently); V'Dibarta Bom, Bom (explains Rashi: with words of Torah). You are encouraged to share words of Torah and not other subjects (explains Rashi: childish talk and nonsense). Based on this gemara we can conclude that these words are the source of two Mitzvos that are being performed simultaneously.

"שמע ישראל" – הוה אומר: הבא את עצמך לידי כך שתשמע, אמור למען תשמע באזניך, או לפחות: אמור למען תבין. "הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו שנאמר שמע ישראל וגו'; הקורא את שמע לאזנו יצא" (ברכות מו ע"א – ע"ב). ובכן, הרי כאן מצות קריאת שמע, אלא שיוצאים ידי חובתה בפסוק הראשון, ואילו "ואהבת" וגו' רק מוסיף את המסקנה הנובעת מן האמור ב"שמע". כי ההודאה באחדות ה' מביאה לידי אהבת ה' תוך אחדות הוויית האדם ורצונותיו.

Translation: The words: Shema Yisroel teach that you should conduct yourself so that you hear; say in order to hear or at a minimum; say in order that you understand. "He who recites Shema needs to say the words loud enough that he hears the words; he who reads Shema but did not do so loudly still performs the Mitzvah (Brachos 15a-b). That represents the Mitzvah of Kriyas Shema that is fulfilled by reading the first verse. The next verse beginning with V'Ahavta adds to what flows from the Mitzvah of Kriyas Shema; i.e. the acknowledgement of the singularity of G-d brings one to love G-d when man acknowledges that he must seek his needs from G-d.

ואילו "והיו הדברים האלה" וגו' ממשיך את מצות קריאת שמע ומוסיף לה ביאור; ולפי זה "הדברים האלה" הם הדברים האמורים בפסוק "שמע", והקורא את שמע חייב לשים את הדברים האלה על לבו ולשעבד את רוחו לתוכנם: "והיו – שלא יקרא למפרע, [הדברים] האלה [על לבבך] – עד כאן צריכה כוונה"; ולפיכך גם "עד על לבבך בעמידה": הקורא את שמע בדרך חייב לקרוא את הפסוק הראשון בעמידה, כי הפסוק הראשון הוא עיקרו של שמע (ברכות יג ע"א – ע"ב. – לדעת אחרים "עד על לבבך בעמידה"; כך ראב"ד ובה"ג, בניגוד לרי"ף ורמב"ם; ראה ב"ח, מור אורח חיים סי" סג).

Translation: But the words: V'Hayu HaDiraim Ha'Eile elaborate upon the Mitzvah of Kriyas Shema and add commentary: the words: HaDivaraim Ha'Eile refer to the words recited in the verse of Shema. He who recites Shema must take these words to heart and must direct his soul to adhere to its content. The word: V'Hayu-that you should not read the words out of order. The words: Ha'Divaraim Ha'Eile Al Livavecha-up to those words one must have understanding and thought. Therefore some held that until the words: Al Livavecha, one should recite while in a standing position; i.e. the one who recites Shema while walking must recite the first verse while in a standing position to fulfill the Mitzvah because the first verse of Shema is the key verse in the prayer (Brachos 13a-b). According to others you must continue to stand until you reach the words: Al Livavecha. That is the opinion of the Ravad and Baal Hilchos Gedolos in opposition to the RIF and Rambam. (See Bach, Tur Orach Chaim Siman 63).

ב. "ושננתם לבניך ודברת בם": הרי כאן המצוה ללמד תורה וללמוד תורה. ניתן לומר שהמושא של השינון והדיבור כולל יותר מהמלים של פסוק "שמע", שהרי "ואהבת" כבר רמז למסקנה הנובעת מן הפסוק הזה, הכוללת את כל תפקיד חיינו, תפקיד שרק התורה היא המקור להכרתו. לפי זה, "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך" מוסב לשתי המצוות האלה: למצות קריאת שמע ולמצות לימוד דברי תורה, ועל שתיהן הוא אומר שיש לקיים אותן בתחילת היום ובתחילת הלילה – בכל מצב שאדם מצוי בו, בשבתו בבית ובלכתו בדרך.

Translation: V'Shinantom Livanecha V'Dibarta Bom: Here is found the Mitzvah of teaching Torah and studying Torah. We can say that the topic of studying and teaching of Torah occupied more words in the Torah than did the words of the verse of Shema since the word V'havta already hinted to the conclusion that flows from this verse which is to define the purpose of our lives and that the Torah is the only source from which to recognize that purpose. According to this, the words: B'Shochbicah B'Veisecha Oo'Vilechtecha Ba'Derech Oo'BiShachbicha Oo'Vikumecha refer to two of the following Mitzvos: the Mitzvah of Kriyas Shema and the Mitzvah of Torah Study and concerning both the Torah directs us to fulfill them at the beginning of the day and at the end of the day-in any situation in which a person finds himself, whether sitting at home or travelling on the road.

לפי זה, שתי מצוות נוהגות מן התורה "בשכבך ובקומך": המצוה לקרוא את פסוק "שמע"
והמצוה ללמוד דבר מדברי תורה. אולם בהתאם לתקנת חכמים אין אנחנו קוראים רק את
הפסוק הראשון, אלא אנחנו קוראים את הפרשה כולה וגם את פרשת והיה אם שמוע. נמצא
שאנחנו מקיימים בפסוק הראשון את מצות "שמע" וגו' "והיו הדברים האלה" וגו', שתוכנה
קבלת עול מלכות שמים, ובשאר חלקי קריאת שמע אנחנו מקיימים את מצות "ושננתם
ודברת בם"; אלא שמצוה זו יכולה להתקיים מן התורה גם ככל פרשה אחרת.

Translation: According to this view, two Mitzvos must be fulfilled at the beginning of the day and at the end of the day; the Mitzvah of reciting the verse of Shema Yisroel and the Mitzvah to study an excerpt from the Torah. However in deference to our Sages instituting the practice of reciting more than just the first verse, we read the whole section and the second section. That means that when we recite the first verse we are fulfilling the Mitzvah of Shema and the Mitzvah of V'Hayu Ha'Divarim Ha'Eile whose content represents the acceptance of the yoke of heaven and in the other verses of Kriyas Shema we fulfill the Mitzvah of V'Shinantom and V'Dibarta Bom; except that the second Mitzvah, the study of Torah, can also be fulfilled by reading other parts of the Torah.